

Man er født som en kvinde. Livets største projekt er at blive kvinden, subjektet i eget liv.

Med udgangspunkt i citatet "Man er ikke født som kvinde, man bliver det." - Simone de Beauvoir

Grundstenen i eksistentialismen er ideen om eksistensen, der går forud for essensen. Væren der går forud for et jeg og derved et jeg, der er mere end blot liv. En væren bliver til et jeg ved, at subjektet kaster sig ud i projekter, der transcenderer det som subjektet i forvejen er. Vi bliver noget, vi ikke var før ved realiseringen af disse projekter, som overskrider vores udgangspunkt. Gymnasieelever bliver vi først, når vi har været folkeskoleelever, som befinder sig på et gymnasium, har undervisning af gymnasielærer og går til gymnasiefester. En proces hvor vi gradvist overskrider det vi var ved at forsøge at være noget nyt.

Sartes begreb *Le pour-soi*, væren-for-sig er centralt i forståelsen af de selvtranscenderende projekter. Mennesket, der er i en tilstand af væren-for-sig, forholder sig til sit udgangspunkt og overskrider sig selv gennem valg. Betingelsen for disse valg er friheden. Den franske eksistentialist Simone de Beauvoir, der var Sartres livspartner, tilslutter sig denne abstrakte definition på mennesket, men tilføjer en socialhistorisk dimension: kvinden har ikke besiddet friheden, betingelsen for væren-for-sig. Det eksistentialistiske mantra "eksistens forud for essens" ikke været givet for kvindelivet. Ideen om kvindens rolle har medført en tingsliggørelse af alt feminint liv. Ved stereotyper om kvinden som værende den passive, den irrationelle, den følsomme, den sekundære umuliggøres en tilstand af væren-for-sig. I stedet indtræder væren-i-sig, karakteriseret af subjektets immanens. Kvinden er forudbestemt til at udfylde en rolle som mor, hustru eller følsom, i stedet for at være forudbestemt til friheden og tilvalget af de selvtranscenderende projekter.

At immanens som følge af forudbestemte roller kun skulle være karakteriserende for kvindens liv kan man sætte spørgsmålstegn ved. Hvis kvinden er den passive, irrationelle og følsomme må manden nødvendigvis være spejlingen. At være den aktive, rationelle og følelseskolde er lige så vel deterministiske karaktertræk manden pålægges end før han eksisterer. Det socialfilosofiske aspekt omkranser således al menneskelig eksistens. Den socialhistoriske kontekst er ikke en parentes i menneskelivet. Den er central og determinerer vores kulturelle essens. Den binder os i roller og kategorier. Vi bliver ikke født som ingenting, nej omgivelsernes forventninger og forudbestemmelse for os har længe inden barndommens spæde bevidsthed taget patent på vores jeg. Vi har fået navn, vi tilhører et køn, en race, en socialklasse. Menneskets største og vigtigste transcenderende projekt er således at overskride vores givne roller. Kvinden og manden, homoseksuelle, sorte og hvide skal alle søge friheden til at bryde fri af immanensen, der opstår som følge af den socialhistoriske kontekst. "Man er ikke født som kvinde, man bliver det". Man er født som **en** kvinde med givne roller, men livets projekt er at blive kvinden, subjektet i eget liv med friheden til at overskride sig selv og definere egen essens. For kvinden gælder dette, lige så vel som et hvert andet menneske.